

Indenrigsminister maa tillade mig at udtale, at denne Reminiscents fra en tidligere Tingenes Tilstand igunden er vel stærk, idet der i Paragraphen siges, at Indenrigsministeren skal „paase“, at de saaledes ved Udskykningen og Sammenlægningen opstaaede Lodder erholve „hensigtsmæssige Figurer“. Hvis Meningen deraf er, at Ministeriet skal „see paa“ det, men, at det skal paase det, det vil sige, at det skal vaage derover, saa maatte der jo aabenbart være en Paragraph, som sagde hvad der skulde forstaaes ved „hensigtsmæssige Figurer“, eller rettere sagt, Lovudkastet maatte være ledsaget af Træsuit, som oplyste dette. Men kan denne Betingelse umulig gjøres gjældende ved Lov, saa vil selv den, som har opfyldt alle Lovens Betingelser, endda komme ind under et vilkaarligt Skjøn, hvilket jo netop er det, som skulde undgaaes. Jeg skal kun tilføje, at det ganske vist er en meget vigtig Omstændighed, at Lodderne erholve hensigtsmæssige Figurer, men at vedkommende Eier uden Tvivl er langt bedre skiftet til at bedømme og langt mere opfordret til at attraae dette, end nogen Indenrigsminister kan være. Det er netop Diemedet med Fleertallet af de Udskykninger og Sammenlægninger, som foregaae, at give Lodderne hensigtsmæssige Figurer, fordi man daglig føler det store Tryk af den uhensigtsmæssige Figur, der er opstaaet ved mangelfulde Udskykninger, og omvendt vil man aldrig ved noget Kort kunne faae et virkelig begrundet Overblik over, hvorvidt Figuren er hensigtsmæssig eller ikke; det kan, for at tage et Tilfælde, der ikke ganske er grebet af Fantasten, meget let hændes, at en Indenrigsminister tilbageviser som uhensigtsmæssig en Figur, der paa Kortet seer saaledes ud, men som i Naturen er frembragt ved en Skrænt, der trods alle Indenrigsministres Befalinger sætter en uoverstigelig Skranke mellem hvad der er og maa blive Eng og hvad der er og maa blive Ager. Det er en Selvfølge, at Udvalget som en Folge deraf foreslaaer, at denne § 21 udgaaer. Med Hensyn til de enkelte Paragrapher skal jeg endnu kun omtale § 18, der er blevet temmelig lang istedetfor den meget korte Henvisning, som Lovkastet gjør til Placaten af 21de April 1848.

Det er naturligviis en Fordring, der aldrig kan gennemføres, at man ikke i den ene Lov maa henvise til tidligere Anordninger, men da det i denne Sag forøvrigt er opnaaet at faae en lille Codex over alle Lovregler, der komme til Anvendelse ved hele dette Forhold, som derhos skal bringes i Udøvelse ikke blot af Jurister, men ogsaa af Menigmand og Landmaalere, saa meente Udvalget, at hvor det kunde gjøres med saa lidt, var det hensigtsmæssigere at optage den korte Bestemmelse i Forordningen af 21de April 1848, end at henvise til samme. Der er derfor tilføjet en bestemt Taxt for Copikort og andre Meddelelser fra Matriculcomptoret. Dette er foranlediget ved et Forslag fra den ærede Rigsdagmand for Marhuus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther). Det fyldestgjør vel ikke saa ganske det, han fordrede, men jeg troer, at hans Diemed i det Væsentlige er opnaaet. Hans Forslag gif ud paa en almindelig Besættelse af Taxten; men efter de Oplysninger, som Udvalget derom har indhentet, maae disse i Almindelighed ansees for at være særdeles billige. Derimod opstaaer der en overordentlig stor Ubillighed derved, at Kortene slutte sig ikke til Hartornet, men til Arealet, og da Forskjellen mellem dette Forhold gaaer lige fra 8 Tdr. Land paa 1 Td. Hartorn og indtil 1000 Tdr. Land til 1 Td. Hartorn, saa gjør det altsaa, at det samme Kort, der f. Ex. for en Gaard paa 2 Tdr. Hartorn i en frugtbar Egn kun vil koste 64 Rbd., det samme Slags Kort for en Gaard med samme Hartorn i en meget ufrugtbar Egn vil kunne koste over 80 Rbd. Ganste at slutte Taxten til Hartornet gaaer imidlertid ikke an, da Uleiligheden naturligviis er større eller mindre, alt som Arealet er det, men ved at foreslaae, at der aldrig skal betales for mere end 40 Tdr. Land for hver Td. Hartorn, har man opnaaet, at det aldrig kan blive saare byrðende, og at der dog bliver en Forskjel i Forhold til den forskjellige Uleilighed. I det af mig nævnte Tilfælde vilde et saadant Kort selv i den fletteste Egn, hvor Kortet altsaa forholdsviis maatte være meget stort, kun koste 3 Rbd. 32 Rbd.

Den eneste Forandring i de øvrige Taxter er foreslaaet med Hensyn til Udskifter af